

22 958

Wijziging van de Coördinatiewet Sociale Verzekering en de Invorderingswet 1990 in verband met de toepassing van de ketenaansprakelijkheid in de confectiesector

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 10 november 1993

De leden van de vaste Commissie voor Sociale Zaken, belast met het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel, plaatsten de onderstaande opmerkingen en stelden de volgende vragen.

De leden van de **CDA**-fractie hadden met belangstelling en instemming kennis genomen van de inhoud van het voorliggend wetsvoorstel. Zij deelden de opvatting dat dit slechts een eerste stap is om aan dit ernstige euvel in de confectie-industrie een eind te maken.

De leden van de fractie van de **PvdA** hadden met instemming kennis genomen van de doelstelling van het wetsvoorstel: het bestrijden van illegale praktijken in de confectie.

Stellingname Vakraad voor de Confectie-Industrie

Met enige teleurstelling werd door de leden van de **CDA**-fractie kennis genomen van de nog steeds levende bezwaren bij de Vakraad voor de confectie-industrie zoals verwoord in de brief van 26 oktober jl. Bezwaren die ook reeds bestonden tijdens de behandeling in de Tweede Kamer. Ondanks de beantwoording van de staatssecretaris en het aanvaarden van een drietal moties die betrekking hebben op o.a. 1. het uitbreiden van de ketenaansprakelijkheid tot de opdrachtgever en/of beroepsmatige koper. 2. het plan van aanpak d.d. 5 februari 1993. 3. het mogelijk maken van een clearing house constructie, blijft de Vakraad de reeds eerder gesignaleerde bezwaren handhaven.

Daar de staatssecretaris reeds eerder toegezegd heeft met de branche het overleg te openen over de gerezen problemen, wilden deze leden gaarne op de hoogte gesteld worden van de inhoud/voortgang in dit overleg.

Voorts vroegen deze leden of het thans voorliggende wetsvoorstel – met name de betwiste G-regeling – haaks staat op zelfregulerende maatregelen en remmend werkt op initiatieven door de Vakraad ontwikkeld en die naar verwachting uiterlijk per 1 januari 1995 ingevoerd

¹ Samenstelling:

Van Gijzen (CDA), Van der Meulen (CDA) (voorzitter), Rongen (CDA), Jaarsma-Buijsers (PvdA), Van de Zandschulp (PvdA), Gelderblom-Lankhout (D66), Soetenhorst-de Savornin Lohman (D66), Heijmans (VVD), Van Leeuwen-Schut (VVD), Bolding (GroenLinks), Barendregt (SGP), Schuurman (RPF), Veling (GPV).

zouden kunnen worden. Kan een G-regeling gekoppeld worden aan een clearing house constructie?

Indien de verwachting van de Vakraad uitkomt – invoering per 1 januari 1995 – heeft dit dan consequenties voor het huidige wetsvoorstel?

Kan aangegeven worden welke ondersteunende wettelijke maatregelen noodzakelijk zijn om tot een meer integrale aanpak door de branche zelf te komen?

De leden van de fractie van de **PvdA** hadden kennis genomen van het verzoek van de Tweede Kamer om de ketenaansprakelijkheid uit te breiden tot de totale bedrijfskolom (incl. opdrachtgevers en beroepsmatige kopers) en hadden begrepen dat een concept-wetsvoorstel reeds voor advies aan de SVr is gezonden.

De Vakraad voor de Confectie-industrie wijst er in zijn brief van 26 oktober 1993 op dat deze gefaseerde invoering van het onderhavige en het nog komende wetsvoorstel leidt tot het opzetten van administratieve systemen die bij inwerkingtreding van de «uitbreidingswet» weer zouden moeten worden aangepast. Deze leden wilden daarop graag een reactie vernemen. Zij onderschreven de urgentie, maar vroegen, mede gezien de lange voorgeschiedenis van het wetsvoorstel, of het niet beter ware de suggestie van de Vakraad te volgen en per 1 januari 1995 te komen tot integrale implementatie van de volledige ketenaansprakelijkheid op het moment dat ook de clearing house-formule operationeel kan zijn.

Overige vragen

De leden van de fractie van het **CDA** stelden voorts de volgende vragen.

Wil de staatssecretaris een opvatting geven over de stelling dat een systeem van waarborgverklaringen, desnoods als verplicht te aanvaarden een betere weg is dan wat nu in het wetsvoorstel ketenaansprakelijkheid wordt geregeld?

Uit de pers hadden deze leden begrepen dat in Amsterdam 110 naai-ateliers zijn gecontroleerd op het voldoen van belasting/premies en dat het arbeidsbureau 68 ateliers heeft goedgekeurd.

Op grond van welke titel kan het arbeidsbureau een dergelijke goedkeuring afgeven? Wordt bij het toekennen van een vergunning – naast de premie/belastingplicht – gekeken naar aspecten die betrekking hebben op illegale arbeid, arbeidsvoorwaarden, arbeidsomstandigheid, arbeidsbemiddeling?

Houdt het goedkeuren van 68 ateliers in dat reeds voldaan werd aan de verplichting van belasting/premie-afdracht en dus – uit dit oogpunt – als legaal moesten worden beschouwd?

Indien het element van het illegaal hebben van werknemers een rol heeft gespeeld, wat waren voor de werkgevers en de werknemers de gevolgen?

Zeer benieuwd waren de leden van de CDA-fractie naar de gevolgen van de andere 42 ateliers die niet vielen onder de termen van goedkeuring.

Was hier sprake van navordering/boete of sluiting? Wat wordt gedaan aan een werkelijke intensivering van de opsporing en vervolging van illegale ateliers, zodat niet het verwijt gemaakt kan worden dat een overheidstaak wel gemakkelijk afgewenteld wordt op de bonafide branche?

Hadden de leden van de CDA-fractie het goed begrepen dat bij het invoeren van de G-regeling bovenwettelijke premies van welke aard ook buiten de regeling vallen? Geldt dit ook indien een CAO-bepaling algemeen verbindend is verklaard?

Tenslotte vroegen deze leden of een indicatie gegeven kan worden van de situatie in de confectie-industrie in de ons omringende landen. Is er sprake van enige Europese activiteit om dit probleem meer gezamenlijk te lijf te gaan?

De voorzitter van de commissie,
Van der Meulen

De griffier voor het verslag,
Baljé